

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010356
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2122010356.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Máriom Pohorelským v trestnej veci obžalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, hlásený trvalý pobyt A. C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, pre prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Trnave 2. decembra 2025

rozhodol:

Obžalovaná

A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v D.,
hlásený trvalý pobyt A. E.,
t. č. vo výkone trestu odňatia slobody na území Rakúskej republiky,

sa uznáva za vinnú, že

si v presne nezistený čas, na presne nezistenom mieste, od presne nezistenej osoby neoprávnene zadovážila a až do 30. septembra 2021 do 04:00 hod. v Trnave, na ulici Kollárovej č. 31, v budove Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, u seba neoprávnene prechovávala v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov jeden kus plastového vrečka s obsahom heroínu o hmotnosti 2 303 mg, s priemernou koncentráciou 12,1 % hmotnostných, obsahujúceho 279 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne devätnástim obvykle jednorazovým dávkam na použitie a malému množstvu omamnej látky alebo psychotropnej látky, pričom heroín je v zmysle citovaného zákona zaradený do I. skupiny omamných látok a tento bol u nej zaistený pri osobnej prehliadke vykonanej v zmysle ustanovenia § 102 ods. 1 Trestného poriadku,

t e d a

neoprávnene prechovávala v malom množstve inú omamnú látku alebo psychotropnú látku ako konope, živice z konopy alebo psychotropnú látku obsahujúcu akýkoľvek tetrahydrokanabinol, izomer alebo jeho stereochemický variant (THC),

č í m s p á c h a l a

prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďuje obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava doručil 18. februára 2022 obžalobu na A. B. pre skutok v tom čase právne kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní 2. decembra 2025 vykonanom na žiadosť obžalovanej prostredníctvom videokonferenčného spojenia s ústavom na výkon trestu odňatia slobody na území Rakúskej republiky obžalovaný po porade s obhajcom urobila vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Dokazovanie bolo v ďalšom priebehu hlavného pojednávania zamerané na rozhodnutie o treste.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním podstatnej časti listinných dôkazov - odpisu registra trestov (č. I. 382-384), odpovede na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (č. I. 385-391) a odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (č. I. 392 a 393).

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaná bola doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaná v období rokov 2009 až 2022 za trestný čin krádeže na území Slovenskej republiky a Rakúskej republiky. Obžalovanej boli ukladané podmienkové tresty odňatia slobody (osvedčenie, odpustenie trestu amnestiou, nariadenie výkonu trestu) a nepodmienkové tresty odňatia slobody, ktoré obžalovaná vykonala postupne 22.05.2012 a 19.05.2014. Niekoľkokrát bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného trestu. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/6/2019 z 01.04.2019 bol obžalovanej uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so skúšobnou dobou v trvaní dva roky (do 22.08.2021). Rakúsky súd uložil obžalovanej rozhodnutím z 22.12.2022, právoplatným 03.08.2023, za krádež s použitím násillia alebo zbraní alebo s vyhrázaním sa použitím násillia alebo zbrane proti osobe trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov.

Z odpovede na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplynulo, že jednotlivé trestné stíhania vedené voči obžalovanej boli právoplatne skončené rozhodnutím príslušného súdu (trestný rozkaz, postúpenie veci inému orgánu) s výnimkou vedeného trestného konania.

Z odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaná sa 15.06.2019 dopustila priestupku proti majetku (drobná krádež), za ktorý jej bola uložená bloková pokuta vo výške tridsať eur.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej, ktoré bolo súdom prijaté, obžalovanú uznať za vinnú v zhode s podanou obžalobou a to v jej modifikovanej podobe čo do skutku a právnej kvalifikácie. Vo vzťahu k výroku o treste navrhol a to aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej, avšak nie v intenciách § 39 ods. 5 Trestného zákona, a vzhľadom na jej kriminálnu minulosť uložiť podľa § 171 ods. 3, § 36 písm. l), § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obhajca JUDr. Ondrej Bartošovič sa vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej k otázke viny nevyjadroval, súhlasil s tým, aby bola uznaná vinnou v zmysle obžaloby. Pokiaľ ide o ukládanie trestu, aj s poukazom na vyhlásenie o vine navrhol, aby súd uložil obžalovanej trest na dolnej hranici trestnej sadzby, pričom dal súdu na zváženie aj uloženie podmienkového trestu. Pokiaľ ide o stupeň stráženia, v prípade uloženia

nepodmienečného trestu, dal súdu taktiež na zváženie umiestnenie obžalovanej v ústave s minimálnym stupňom stráženia, keďže naposledy vykonával trest v Slovenskej republike v roku 2014 a je potrebné zohľadniť aj proces jej nápravy počas dlhého trestu vykonávaného aktuálne v Rakúskej republike. Bol názoru, že zaradenie do ústavu so stredným stupňom stráženia nie je v jej prípade nevyhnutné.

Obžalovaná uviedla, že je jej ľúto, čo sa stalo, priznáva sa k tomu a keď bude odsúdená na nepodmienečný trest, tak bude rada, keď by bolo vyhovené jej žiadosti o prvú nápravnú skupinu (minimálny stupeň stráženia). Právo posledného slova obžalovaná nevyužila.

Podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 269 Trestného poriadku písomné vyjadrenia, posudky, správy štátnych orgánov a ďalšie listiny, ktorými sa vykonáva dôkaz na hlavnom pojednávaní, sa prečítajú celé alebo ich časť, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti, a umožní sa do nich nazrieť stranám, a ak je to potrebné, aj svedkom a znalcom.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine, jej vyhlásenie po splnení všetkých zákonných podmienok bolo súdom prijaté.

Po vykonaní dokazovania zameraného na účely rozhodnutia o treste súd dospel k záveru, že na obžalovanú je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody vzhľadom na skutočnosť, že v minulosti jej opakovane bola ponúkaná šanca preukázať samej sebe i spoločnosti, že je schopná viesť riadny život bez páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. To sa však nepodarilo, koniec koncov stíhaného skutku sa dopustila len niečo viac ako mesiac po tom, ako jej uplynula skúšobná doba podmenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o výmeru trestu, tu bola zohľadnená skutočnosť, že od spáchania skutku uplynula určitá doba, obžalovaná urobila vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, skutok úprimne oľutovala. Po novele Trestného zákona, ktorý bol vo viacerých smeroch priaznivejší pre obžalovanú, bola vina ako aj trest v režime novelizovaného Trestného zákona. Pri trestnej sadzbe od šiestich mesiacov do troch rokov súd považoval osemmesačný trest odňatia slobody za primeraný a spravodlivý, zohľadňujúci všetky zásady ukladania trestu ako aj generálnu i individuálnu prevenciu. Zistená bola prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti (priznanie sa a úprimné oľutovanie) a jednej priťažujúcej okolnosti (oboznámená trestná minulosť).

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovanej na výkon uloženého trestu odňatia slobody, bolo preukázané, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného skutku bola vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin. Zo strany obžalovanej bola prednesená žiadosť, aby bola zaradená do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Takýto procesný postup zákonodarca umožňuje v prípade analogického použitia ustanovení konania o dohode o vine a treste. Keďže obžalovaná urobila vyhlásenie o vine, do úvahy prichádzalo pri aplikácii § 48 ods. 5 Trestného zákona, že by obžalovaná mohla byť zaradená aj do iného stupňa stráženia než je upravené v § 48 ods. 2 Trestného zákona. Podľa písm. b) citovaného ustanovenia boli splnené všetky zákonné podmienky na umiestnenie obžalovanej do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súdom bolo zohľadnené to, že napriek trestom odňatia slobody vykonávaným aj v ústave so stredným stupňom stráženia, obžalovaná pokračovala v páchaní úmyselnej trestnej činnosti a to nie len na území Slovenskej republiky. Navyše závažnosť protiprávneho konania obžalovanej vygradovala na území Rakúskej republiky, kde jej bol uložený šesťročný nepodmienečný trest odňatia slobody. Všetky tieto skutočnosti zmarili úvahy o tom, že by bolo na mieste zaradiť obžalovanú do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Na jej prevýchovu a resocializáciu podľa názoru súdu bude potrebné, aby bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Trnava. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný.

Odvolanie prokurátora a odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech uvedenými osobami.

Oprávnená osoba sa môže odvolania výslovne vzdať.